KERÂHET VAKİTLERİ HAKKINDAKİ RİVAYETLERİN DEĞERİ (2)

(...dünden devam)

Başka rivayette de Hz. Peygamber, Cuma günleri hariç, diğer günlerde gündüzün tam ortasında namaz kılmaktan hoşlanmazdı. Çünkü o zaman cehennem iyice yakılıp kızdırılırmış.

Görüldüğü üzere burada üç rivayet var. Biri Abbas oğlu Abdullah'a, öteki Ömer oğlu Abdullah'a, üçüncüsü de Abse oğlu Amr'a dayandırılmıştır. Bu üç kişiye dayandırılan habere göre Peygamber'in, belirtilen zamanlarda namaz kılmamayı öğütlediği, yahut bu zamanlarda namaz kılmaktan hoşlanmadığı anlatılırken başka bir rivayette ise ibadet için hiçbir zaman sınırlaması bulunmadığı vurgulanmaktadır: Nesâî'nin rivayetine göre Hz. Peygamber: *"Ey Abd-i Menâf Oğulları, hiç kimsenin, gece gündüz, dilediği zaman, Ka'be'yi tavâf etmesine ve namaz kılmasına engel olmayınız!"*
(Et-Tâcu'l-Câmiu li'l-Usûl: 1/149-150) buyurmaktadır. Bu rivayet, bazı vakitlerde namaza kısıtlama getiren öteki rivayetlere aykırıdır. Ayrıca bu kerahet vakti hakkındaki rivayetler Kur'ân'a da aykırıdır. Çünkü Kur'-ân'da namaz için bir vakit sınırlaması getirilmemiş, tam tersine güneş doğarken, batarken, namaz kılınması, sabah akşam her zaman secdeye vararak Allah'ın anılması emredilmiştir:

"Gündüzün iki ucunda (sabah, akşam) namaz kıl!" (Hûd: 114*), "Rabbini, içinden, yalvararak ve kor-ka-rak, yüksek olmayan bir sesle sa-bah akşam an, gâfillerden olma!"*
(A'râf: 205),
"Göklerde ve yerde olanların hepsi, is-ter istemez Allah'a secde ederler. Gölgeleri de sabah akşam (uzanıp kısalarak O'na secde etmektedirler)."
(Ra'd: 15),
"(Allah'ın ışığı) yükseltilmesine ve içlerinde adının anılmasına izin verdiği evler-dedir. Onların içinde sabah akşam O'nu tes-bîh eder(şânının yü-celiğini anar)lar"
(Nur: 36)

Bu âyetlerde güneş doğarken, batarken her zaman Allah'ın anıldığı belirtilmekte ve Allah'ı böyle ananlar övülmektedir.

Rivayetlerde geçen *“Güneş, şeytanın iki boynuzu arasında doğar, batar”* söylemi bilimsel gerçeklere terstir. Gerçi bunu o zamanlarda şeytana tapıldığı şeklinde mecazi bir söylem olarak yorumlamışlardır ama doğrusu akıl ve gönül Peygamber’in böyle bir ifade kullandığını kabul etmiyor. Zira güneş ne doğar, ne de batar. Güneşin doğup batması, dünyanın, kendi ekseni çevresinde dönmesinden kaynaklanır. Ayrıca güneş, öyle şeytanın boynuzları arasına sığacak kadar küçük değildir.

Anılan âyetlerin gösterdiği üzere Kur’ân’da namaz için bir sınır-lama konulmaması gerçeğine aykırı olduğu gibi, ayrıca birbiriyle de çelişkili olan ve bir iki asır ağızdan ağza dolaştıktan sonra yazıya geçirilen iki üç kişiye dayandırılmış aktarımlarla din hükmü saptanamaz.

Nitekim Hz. Alî, namazgâhta, bayram namazından önce namaz kılan bazı kimseleri görünce: "Ben Allah'ın Elçisinin böyle yaptığını görmedim" buyurmuş; "Öyle ise niçin menetmiyorsun?" diyenlere: *"Na-maz kılmakta olan bir kulu men eden adamı gördün mü?"* (Alak: 10-11) tehdidi altına girmekten korkarım, demiştir (Râzî, Mefâtîh: 30/21).

Namaz için kerahet vakti diye bir şey yoktur. Her zaman namaz kılınabilir. Hiç ibadet için kerâhet vakti olur mu? Falana veya filana benzememek için gerekçesi ise anlamsızdır. Dünyada bu kadar din ve ibadet türü var. Pekala Müslümanların kerahet vakti saymadıkları ibadet zamanlarında da ibadet eden başka din mensupları var. Öyle ise onlara benzememek için normal ibadetleri de bırakacağız? Hem Allah’a ibadet edenlere benzememek diye bir prensip de yoktur. Çünkü yüce Allah, Hz. Peygamber’e kendinden önceki peygamberlerin izinde gitmesini emretmektedir (En’âm: 90)

***